

ת"ד 9396/04/17 - מדינת ישראל נגד ניר דור

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 9396-04-17 מדינת ישראל נ' דור

לפני כבוד השופט הגר אדרי

המאשימה:

מדינת ישראל

נגד

הנאשם:

ניר דור

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, כתוצאה מהן נגרמה תאונת דרכים בה נחבלו הנהגת המעורבת ושלושת ילדיה, כמו גם נוסע ברכבה, אשר נחבל חבלות של ממש.

הערך המוגן בעבירות אלו הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף.

מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני.

מתחם העונש ההולם לעבירות אלה כולל פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס. בגין הוראת חיקוק מספר 2, קבע המחוקק ענישת מינימום בת 3 חודשי פסילה בפועל בנוסף ליתר הרכיבים.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונשים של פסילה בפועל בת 18 חודשים, פסילה מותנית ממושכת ומרתיעה, קנס גבוה והתחייבות עצמית שלא תפחת מ- 10,000 ₪. המאשימה טענה כי תוצאות התאונה חמורות, כי נחבלו הנהגת המעורבת, שהיתה בהריון, ילדיה הקטנים ונוסע ברכבה, אשר נחבל חבלות של ממש בדמות שברים בידיים ובאף ונזקק לגיבוס והמשך טיפול.

מנגד, עתר הנאשם, נשוי ואב ל-3 ילדים, בהיותו מפרנס יחיד, להסתפק בפסילה בפועל קצרה, מופחתת מפסילת עמוד 1

המינימום. הנאשם ביקש להתחשב בנסיבות קרות התאונה בשל העובדה כי היתה רשלנות תורמת גדולה לנהגת המעורבת בעוד הנאשם נכנס לצומת במהירות גלישה, הנהגת המעורבת הגיחה במהירות, אשר תרמה לתוצאות התאונה כפי שהן.

ב"כ הנאשם טענה כי כל המעורבים אשר נבדקו, שוחררו באותו היום מביה"ח, כי אף אחד לא נזקק לטיפול ניתוחי וכי תוצאות החבלות של הנהגת המעורבת וילדיה קלות.

ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם והציגה אישורים. טענה כי מדובר באדם בן 54, נהג במקצועו אשר נמצא שעות רבות על הכביש ומשמש כנהג שכיר, היחיד בחברה. עוד הפנתה לכך שהרשעותיו בתעבורה אינן בטיחותיות ושרשיון הנהיגה חיוני עבורו בכך שאשתו תצטרך סיוע שלו בשל ניתוח שאמורה לעבור כמו גם בתו, אותה מסיע לטיפולים.

ב"כ הנאשם טענה כי יש לקחת בחשבון את העובדה כי הנאשם לא נפסל מנהלית סמוך למועד התאונה כך שהמטרה לא ראתה בו נהג מסוכן כבר אז.

הנאשם בקש לשאת דברו, טען כי עבר צינתור ואושפז פעמיים בשל לחצי פרנסה, טען כי אין לו מקצוע אחר וכי אם יפטרו אותו אין לו לאן ללכת. טען שיש לו קשר עם הנפגע והוא זה אשר הזמין מטרה.

הנאשם הציג מכתב ממעסיקו, מר רם קרינסקי, לפיו לא יוכל להמשיך ולהעסיק את הנאשם במידה ויפסל רשיונו היות ואי יכולת הנאשם לתפקד כנהג, משבית את עבודת החברה לחלוטין. בנוסף, הציג הנאשם אישור רפואי של אשתו, אשר סובלת מקרע בכתף ויכול ותזדקק לטיפול ניתוחי ואשור בדבר מצבה הרפואי של בתו.

ב"כ המאשימה הגישה תעודות רפואיות לגבי הנפגעים בתאונה: ממכתב סיכום רפואי של הנפגע חבלות של ממש עולה, כי הנפגע הגיע לטיפול רפואי סמוך למועד קרות התאונה ושוחרר מספר שעות לאחר מכן עוד עולה כי אובחן כסובל משברים בגשר האף. לא היה בנמצא תיעוד לשברים נוספים, לצורך בהמשך טיפול רפואי ולטענה כי הנאשם נזקק לגיבוס.

שאר הנפגעים נתקבלו לאחר התאונה ושוחררו עוד קודם לנפגע חבלות של ממש. עיון בתעודות הרפואיות מעלה פגיעות קלות.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, מצאתי לנכון לזקוף לזכותו את עברו התעבורתי הלא מכביד על פני וותק הנהיגה. הופיע בפניי נאשם נורמטיבי, האוחז ברשיון נהיגה משנת 1981, לחובתו 41 הרשעות קודמות אולם 5 מתוכן הן מהעשור האחרון וגם הן מסוג ברירת קנס. בהתחשב בעובדה כי מדובר בנהג מקצועי, עברו התעבורתי תקין.

מצאתי לזקוף לזכותו גם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות ראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

החבלות הקשות שנגרמו לנוסע ברכב המעורבת, כתוצאה ישירה מביצוע העבירות, הן בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה עצמה, אשר משפיעות על קביעת העונש ההולם. יחד עם זאת, ניכר כי הנאשם הבין והטמיע חומרת העבירות כמו גם עדיין חווה את טראומת התאונה.

במאזן השיקולים ובהתחשב בתוצאות התאונה, באשם התורם הנטען של הנהגת המעורבת, בעבודה כי הנאשם לא נפסל מנהלית סמוך למועד התאונה, אני סבורה כי ניתן להסתפק בפסילת המינימום וליתן ענישה ברף התחתון של המתחם.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את נסיבות האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתו ועברו התעבורתי התקין, את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, לא מצאתי כי יש להחמיר עימו ולכן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס בסך 1,700 ₪ שישולם עד ולא יאוחר מיום 15/4/18.

2. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים.

הפסילה בפועל תחל עד ולא יאוחר מיום 15/4/18 ועל הנאשם להפקיד רישיון הנהיגה במזכירות ביהמ"ש לתעבורה בשוקן עד השעה 12:00. לא יפקיד רישיון נהיגה, ייחשב כפסול מלנהוג, אולם מניין הימים לא יחושב.

3. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים.

המזכירות תשלח לצדדים העתק גז"ד ושובר תשלום.

16.1.2018

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

